

خانه‌ی ماتریونا

به همراه « خرددریزها »

آکساندر سالتریتسین

مترجم
سیدارضا ناطقی

نشر ماه

تهران

۱۳۹۹

Александр Солженицын
МАТРЕНИН ДВОР
Москва: Издательство АСТ, 2003

سرشناسه:	سالژنیتسین، آلكساندر، ۱۹۱۸-۱۹۹۱ م. Solzhenitsyn, Alexandre
عنوان و پدیدآور:	خانه‌ی ماتریونا؛ آلكساندر سالژنیتسین، مترجم عبد الرضا ناطقی.
مشخصات نشر:	تهران، نشر ماهی، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری:	۱۰۴ ص.
شابک:	ISBN 978-964-209-158-4
یادداشت:	فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا.
موضوع:	داستان‌های روسی - قرن ۲۰ م.
شناسه‌ی افزوده:	ناطقى، عبدالرضا، ۱۳۴۴ -
رده‌بندی کنگره:	۱۳۹۲ خ/۳۴۸۵ PG
رده‌بندی دیویی:	۸۹۱/۷۳۴۴
شماره‌ی کتابخانه‌ی ملی:	۳۱۰۹۷۷۶

با سپاس از همکاری
آبتین گلکار، علیرضا اسماعیل پوره، سپاس آذربیزین مهر

۱۴۳۷۵۲۵
۹۹/۸/۱۹

خانه‌ی ماتریونا

آکساندر سائزیتسین
عبدالرضا ناطقی
مهدی نوری

نویسنده

میراث

نابستان ۱۳۹۹
۱۵۰۰ نسخه
بهار ۱۳۹۴

چاپ چهارم
بیراز
چاپ

حسین سجادی
نادیا وحدانی
مین گرافیک
میراث

مدیر هنری
حروف نگار
لیتوگرافی
چاپ جلد
چاپ متن و صحافی

شابک ۷۸-۹۶۴-۲۰۹-۱۵۸-۴
همه‌ی حقوق برای ناشر محفوظ

تهران، خیابان انقلاب، رویه‌روی سینما سپیده، شماره‌ی ۱۱۷۶، واحد ۴

تلفن و دورنگار: ۶۶۹۵ ۱۸۸۰

www.nashremahi.com

درباره‌ی نویسنده

آلکساندر دیمیتریوویچ سالژنیتسین را به حق می‌توان جزو نویسندگان تراز اول ادبیات روس به شمار آورد. او خالق آثاری است چون در حلقه‌ی اول، بمب سران، جمع‌الجزایر گولاگ، یک روز از زندگی ایوان دنیسویچ و بسیاری دیگر.

سالژنیتسین در دسامبر سال ۱۹۱۰ به دنیا آمد. تحصیلات مقدماتی‌اش را در شهر راستوف به پایان رساند و سپس در دانشکده‌ی ریاضیات و فیزیک همان شهر مشغول به تحصیل شد. در سال‌های بین ۱۹۴۱ تا ۱۹۴۵ در ارتش خدمت کرد و به درایت نشان ستاره‌ی سرخ مفتخر شد.

در سال ۱۹۴۵، به جرم آن‌که در مکاتبات شخصی‌اش چند جمله‌ی غیرمحتاطانه خطاب به حکومت و استالین آمده بود، دستگیر و روانه‌ی زندان شد. بعد هم او را به هشت سال کار در اردوگاه کار اجباری محکوم کردند. در همین ایام بود که ایده‌ی بسیاری از آثارش در ذهن او شکل گرفت. از سال ۱۹۵۳ دوره‌ی تبعید در قزاقستان آغاز شد. در

همین ایام بود که بیماری سختی گریبانش را گرفت و تنها خلق آثار ادبی بود که نجاتش داد. خود وی بارها این موضوع را معجزه‌ای الهی دانسته است. چنان‌که خودش می‌گوید، خداوند عمری دوباره به او بخشید تا آن را صرف نویسندگی کند. پس از این، سال‌های بسیاری را با جدیت به نوشتن پرداخت و آثار ارزشمندی خلق کرد. جز چند اثر انگشت‌شمار، سایر آثارش در دوره‌ی حکومت شوروی به چاپ نرسید. بالذات رفته‌رفته به نویسندگی مخالف شهرت یافت و برخی آثارش در خارج از شوروی به انتشار رسید.

در سال ۱۹۷۰ جایزه‌ی نوبل ادبیات را به خود اختصاص داد. فشار هیئت حاکمه شوروی بر او بدان‌جا رسید که در سال ۱۹۷۴ تابعیتش را سلب کردند و او را از کشور اخراج و با هواپیمای اختصاصی به آلمان غربی فرستادند. مدت‌ها در زوریخ ساکن شد، اما بعد به آمریکا رفت و فعالیت‌های ادبی و سیاسی‌اش را در آن‌جا از سر گرفت. در سال ۱۹۹۴ دوباره به روسیه بازگشت و در سال ۲۰۰۱، در سن نود سالگی و بر اثر نارسایی قلبی، در مسکو درگذشت.